

Postępuj tak

*kiedy dziecko lub młodzież opowie ci o nadużyciu,
które miało miejsce w kręgu kościoła*

Staraj się słuchać **aktywnie** i **uważnie** i zapamiętaj sformułowania.

Nie kwestionuj opowiadania.

Nie zadawaj pytań, poza tymi, które mogą być potrzebne, aby wyjaśnić to, co się stało i nie udzielaj szybkich odpowiedzi

Wezwij osobę, która opowiada o zdarzeniu, do **zgłoszenia** o tym policji i organom opieki społecznej oraz żeby skontaktowała się z kimś kto się tym **zajmuje w diecezji**. Zaproponuj pomoc w tych kontaktach i zrób to jak najszybciej.

Nie składaj żadnych obietnic milczenia! Wyjaśnij osobie, która opowiedziała, że jest to tak poważne, że jedna z osób kontaktowych diecezji musi zostać poinformowana, nawet jeśli ofiara lub jej rodzina nie chce tego zrobić.

Jak najszybciej po rozmowie: rób **notatki**; data, godzina, główna treść rozmowy i w jaki sposób doszłicie do porozumienia. Używaj inicjałów podczas zapisywania tego, co zrobiły różne osoby. Skontaktuj się z diecezją i opowiedz co się stało.

Osoby kontaktowe

*w razie podejrzewania o wykorzystywaniu
seksualnym dzieci i młodzieży*

GENERALNY WIKARIUSZ P. **Pascal René Lung** OP
generalvikarie@katolskakyrkan.se
+46 – (0)8 – 462 66 02

Margareta Egeberg, LEKARZ
+46 – (0)70 – 718 85 73

DIAKON **Björn Håkonsson**, DELEGAT BISKUPA
Staple Child Protection Officer (patrz poniżej)
barnskyddsombud@katolskakyrkan.se
Phone +46 – (0)70 – 33 22 904,
najlepiej w dni powszednie 8.00–12.00

Proboszczowie parafii, rektorzy misji jak i kierownicy organizacji kościelnych są odpowiedzialni za przyjęcie planu przeciwdziałania seksualnemu wykorzystywaniu dzieci i młodzieży oraz całkowite wdrożenie go do obszarów ich odpowiedzialności. Jeśli odkryjesz błędy i braki w detalach bezpieczeństwa dzieci w kościele, powinienes to im zasignalizować.

Zawsze możesz zwrócić się do diecezjalnego pełnomocnika ds. Opieki nad dziećmi, jeśli chcesz coś powiedzieć, zastanawiasz się nad czymś lub masz inne poglądy lub pomysły.

KATOLICKA DIECEZJA SZTOKHOLMU
Box 4114, SE-102 62 Stockholm. +46-(0)8 – 462 66 00

Bezpieczeństwo dzieci w kościelach

*Przeciwko maltretowaniu dzieci
w kościele katolickim*

Dzieci i młodzież powinny być bezpieczne w Kościele katolickim

DIAKON BJÖRN HÅKONSSON
PEŁNOMOCNIK DO SPRAW
OCHRONY DZIECI

Diecezjalny **pełnomocnik do spraw ochrony dzieci** (*barnskyddsombud*) otrzymał od biskupa polecenie prowadzenia nadzoru z parafiami, misjami oraz organizacjami, które pracują z dziećmi i młodzieżą, w celu zagwarantowania tejże ochrony. „Plan przeciwdziałania wykorzystywaniu seksualnemu dzieci i młodzieży” w Sztokholmskiej diecezji katolickiej dotyczy wszelkiej działalności na terenie kościoła. Zasady ochrony w owym planie mają na celu zwiększenie wiedzy i świadomości na temat wykorzystywania seksualnego, a tym samym zwiększenie bezpieczeństwa dla wszystkich w Kościele. Plan ten pobrać można ze

strony internetowej diecezji, www.katolskakyrkan.se, w zakładce “Barnskyddsombud”.

Niniejsza broszura jest krótkim streszczeniem zasad ochrony dzieci tegoż planu. Termin „dzieci” w tekście planu oznacza każdą osobę poniżej 18 lat.

Naruszenie cudzych praw/nadużycie, oznacza wszelkie działania począwszy od zwykłej przemocy fizycznej po wywołanie cierpienia psychicznego. Kiedy nadużywa się autorytetu w sposób, który szkodzi nieletnim lub innym wrażliwym osobom, to mamy do czynienia z naruszeniem cudzych praw, czyli nadużyciem. Kiedy dziecko jest wykorzystywane przez osobę dorosłą, to jest to naruszenie praw dziecka, które może powodować rany na całe życie. Jeśli kapłani, pracownicy lub wolontariusze w Kościele są winni nadużycia, powoduje to jeszcze większe szkody, ponieważ kapłani i inni pracujący w Kościele cieszą się tak dużym zaufaniem. Dlatego powinniśmy natychmiast interweniować i zdecydowanie chronić tego, kto został skrzywdzony..

- **Pracujący lub wiedza o nadużyciach** w działalności kościoła **muszą być zgłaszane policji** lub organom opieki społecznej. Każdy ma do tego prawo.
- **Pracujący lub wiedza o nadużyciach** w działalności kościoła **mają być również zgłaszane jak najszybciej do Wikariusza generalnego** lub innej osoby kontaktowej w diecezji.
- Każdy, kto wie, że dziecko jest zagrożone, powinien zawsze o tym powiadomić. Każdy, kto jest zatrudniony lub ma zadania w kościele, kto ma do czynienia z dziećmi i młodzieżą, jest zobowiązany do ukończenia kursu edukacyjnego o planie zapobiegawczym i potwierdzenia, że przeczytał zasady, a zatem jest zobowiązany do zgłaszania każdego wykroczenia. Wikariusz generalny w diecezji ponosi ostateczną odpowiedzialność za dopilnowanie, aby powiadomienie władz policyjnych i socjalnych zostało wykonane.
- Jeżeli dowiesz się o oskarżeniu lub podejrzeniu, które nie zostało zgłoszone lub zbadane, musisz zgłosić sprawę do Wikariusza generalnego lub osób kontaktowych w diecezji. O zamiarze nawiązania takiego kontaktu powinno się wyjaśnić w rozmowie z tym, który przedstawił oskarżenie lub podejrzenie. Nie powinno się składać żadnych obietnic milczenia w sprawie.

Nadużycie seksualne dziecka, jeżeli nie zostanie zgłoszone, może prowadzić do narażenia na krzywdę większej liczby dzieci.

Dlatego jest bezwzględnie konieczne, żeby każde oskarżenie lub podejrzenie zostało zbadane we właściwy sposób.

Ten który zapoznał się z historią skrzywdzonego dziecka odgrywa kluczową rolę. Jeśli zastanawiasz się, jak podejść do sytuacji, możesz uzyskać pomoc od osoby kontaktowej danej diecezji lub diecezjalnego pełnomocnika ds. opieki nad dziećmi.

- Kapłan, który podczas spowiedzi dowie się o nadużyciu, jest związany obowiązkiem zachowania tajemnicy spowiedzi, **jednak** kapłan powinien wzywać penitenta (spowiadającego się) do zgłoszenia nadużycia i zaoferować wsparcie i pomoc w tym celu.

Środki ochronne

w celu zapobiegania nadużyciom oraz podejrzeniom

Dorosły nie powinien być sam na sam z małoletnim, gdy inni nie mają możliwości wglądu, co robią. Ze względu zarówno na dziecko, jak i osobę dorosłą.

Staraj się mieć zawsze **dwoje dorosłych** na zajęciach dla dzieci i młodzieży. Ci, którzy pracują z nieletnimi, nie powinni spotykać się z pojedynczymi osobami w celu budowania relacji, poza regularnymi zajęciami.

Kiedy dzieci i młodzież mają być przewożone samochodem: upewnij się, że w każdym pojeździe jest **więcej niż jeden pasażer**. W przypadku wycieczek: miej **wspólny punkt zbiórki**, aby odebrać i zostawić dzieci.

W **zakwaterowaniu** nieletnich; samotne dziecko i dorosły nigdy nie powinni dzielić sypialni. Podczas pobytu w domu, co najmniej dwóch nieletnich musi być umieszczonych razem.

Działaj tak, aby tworzyć środowisko, w którym dzieci są traktowane poważnie. Nie wolno ignorować incydentów i warunków sprzyjających braku poczucia bezpieczeństwa. Te sprawy powinny być omawiane i uregulowane na spotkaniach współpracowników i zostać udokumentowane na piśmie.

POWYŻSZE ŚRODKI OSTROŻNOŚCI OBOWIĄZUJĄ WSZYSTKICH BEZ WYJĄTKU. NALEŻY ZASTOSOWAĆ POWYŻSZE ŚRODKI OSTROŻNOŚCI, ABY ZWIĘKSZYĆ BEZPIECZEŃSTWO WSZYSTKICH W KOŚCIELE.